

မြို့ခွန်းချယ်

အရက်သိချင်း နဲ့ ဆည်းဆာပုံပြင်

Love

ကျွန်တော်က

ဂီတသမား ပီပီ

သီချင်းတွေကိုပဲ မြတ်နိုးခဲ့သူပါ။

ဒါပေမဲ့

ကျွန်တော် တကယ်ချစ်မိသွားတာကတော့

သီချင်းတစ်ပုဒ် မဟုတ်ဘဲ

ပုံပြင်လေးတစ်ပုဒ် ဖြစ်နေတယ်။

(သမိုင်းဆက်)

‘ဟော ... သား၊ ပြန် လာပြီလား၊ အတော်ပဲ၊ မေမေ မင်းကို ပြောစရာရှိနေတာ၊ ဒီကို ခဏလာပါဦးကွယ့်’

သမိုင်းသည် ပခုံးမှာ လွယ်လာသော ဂီတအိတ်ကို ကြမ်းပေါ်ပုံချပြီး ဖိနပ်ချွတ်နေစဉ်မှာ ပဲ ဧည့်ခန်းထဲမှ မေမေအသံ ကြားလိုက်ရတာမို့ တစ်ချက်ငဲ့စောင်းကြည့်မိပါသည် ။ အင်း ... ဒေါ်ခိုင်ကြွယ် တစ်ယောက်တော့ ခရီးရောက်မဆိုက် သူ့ကို ဘာတွေပွားဦးမှာ ပါလိမ့်။

သမိုင်းက ပင်ပန်းလာသမျှကို သက်ပြင်းတစ်ချက်ဖြင့်သာ ဦးဆုံးဖြေဖျောက်ရင်း မေမေရှိရာသို့ လေးတွဲစွာလျှောက်လာခဲ့သည် ။

‘လာစမ်းပါ သားရယ်၊ မေမေ ပြစရာရှိလို့ ပါ’

‘မေမေဟာက ဘယ်လောက်အရေးကြီးလို့ လဲဗျာ၊ ကျွန်တော် အရမ်း ပင်ပန်းလာတယ်၊ နားချင်ပြီ’

‘ဟဲ့ ... ဘယ်လို ဖြစ်နေတာလဲ၊ ခဏလေးပါဆို’

သူ မေမေ့ကို စိတ်ညစ်ညစ်ဖြင့်ကြည့်ပြီး လူက ဆိုဖာပေါ် အရပ်ကြိုးပြတ် ဝန်းခနဲ ပစ်ထိုင်ချလိုက်မိသည်။ ။ မျက်လုံးတွေပါ အပြီး မှိတ်ထားချိန်မှာ ...

‘အောင်မယ် ... ဖွင့်စမ်း၊ အဲဒီမျက်လုံးတွေကို၊ ဒီမှာ ကြည့်စမ်း ... သား’

မေမေက သူ့မျက်လုံးတွေကို မရမက အတင်းလိုက် ဆွဲဖွင့်တာမို့ နောက်ဆုံး သူ မတတ်သာတော့စွာ မြင်ကွင်းထဲ တန်းခနဲဝင်လာသော အရာတစ်ခုဆီ အကြည့်တွေ ရောက်သွား ရသည်။ ။

ထိုခဏမှာ ပင် သူ အနည်းနဲ့ အများ တော့ အံ့အား သင့်သွားရပါသည်။ ။

‘ဒါ ... ဒါ ... မော်ဒယ်လ် နံနက်ခင်းနေခြည်ရဲ့ ဓာတ်ပုံပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်တော့်ကို လာပြတာလဲ မေမေ’

မေမေက သူ့စကားအဆုံးမှာ ဟက်ခနဲ တစ်ချက် ရယ်သည်။ ။ မေမေ့ အမူအရာကြောင့် သူ ပိုလို့ ပင် နားလည်ရခက် သွားရပါသည်။ ။

‘ဒီမှာ ... သမိုင်း၊ မေမေ ပြောမယ်၊ ဒီကောင်မလေးကို သား မျက်စိ ထဲ ဘယ်လိုမြင်လဲ’

‘ဟာ ... မေမေကလည်း ၊ ဘယ်လိုမြင်ရမလဲ၊ သူက အခုတလော တီ

ဗွီကြော်ငြာတွေ၊ ဗီစီဒီတွေမှာ တော်တော်လေး အတွေ့စိပ်လာတဲ့ မော်ဒယ်လ်တစ်ယောက်ပဲ ...

တစ်ခါတလေ ရှိုးပွဲတွေမှာ သီချင်းတစ်ပုဒ်စ၊ နှစ်ပုဒ်စတောင် ဝင်ဝင်ဆိုနေတာ၊ ရုပ်ရှင်တွေလည်း အရိုက်များ လာတယ်လေ၊ အသစ်တွေထဲမှာ သူ တော်တော်နာမည် ကြီးလာတယ် ...

သူက ကျွန်တော်တို့ ဒဂုံတက္ကသိုလ်ကပဲလေ မေမေ၊ Physics ကွင်းပေါ့၊ နေပါဦး မေမေရဲ့ ၊ မေမေက ဘာလို့ သူ့အကြောင်း စကားစလာတာလဲ’

‘ကဲ ... ကဲ ... လိုရင်းပဲ ပြောပြတော့မယ်၊ မင်း ခင်းကို သဘာမကျဘူးလား’

‘ဘယ်လို ! ခင်း၊ ဟုတ်လား မေမေ၊ နံနက်ခင်းနေခြည် ကို မေမေက အဖျားဆွတ်ပြီး ခင်းလို့ ခေါ်လိုက်တာလား’

‘မေမေ့သား Bass Guitar သမားကြီးကတော့ မအူသင့်တဲ့ နေရာမှာ အူနေပြန်ပြီ၊ ဒီလို ... သားရဲ့ ...

မေမေ ဟိုးတလောလေးကမှ အကြောင်းစုံ သိရတာ၊ ခင်းအဒေါ်ညိုမိနဲ့ မေမေက ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း တွေလေ၊ အဲဒါ သိပ်မကြာသေးခင်ကမှ သူနဲ့ Shopping Centre တစ်ခုမှာ သွားဆုံတာ ...

စကားစပ်မိကြရင်းနဲ့ သူတို့မ အခုတလော နာမည်ကြီးနေတဲ့ မော်ဒယ်လ် နံနက်ခင်းနေခြည် ဆိုတာ မေမေ သိရတာကွယ့် ...

အဲဒါနဲ့ မေမေတို့ သားရေး၊ သမီးရေးကိစ္စလေးတွေ ဟိုဟိုဒီဒီ ဆွေးနွေးဖြစ်ကြတယ် ဆိုပါတော့’

သူက မေမေ့စကား အသွားအလာတချို့ကို သင်္ကာ မကင်းဖြစ်စွာ ခ

ပံ့ရေးရေးမျှ သဘောပေါက် နားလည်လာမိပါသည်။ ။ လက်စသတ်တော့ အကြံက ဒါကိုး။

‘သား ... မေမေ ပြောတာ ဘယ်လိုသဘောရလဲဟင်၊ ညှိမီကလည်း သူ့ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော တူမလေးကို အတွင်းသိ အစင်းသိ ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ ကောင်လေးမျိုးနဲ့ ပဲဖြစ် သွားစေချင်တယ်တဲ့ ...

ခင်းက မိဘတွေထက်တောင် အဒေါ်အပျိုကြီးကို ပိုချစ်တော့ ညှိမီနဲ့ ပဲ ပိုအနေများ တယ်၊ ခင်းမိဘတွေက စင်ကာပူမှာ ပဲ အခြေချနေကြတာ ...

မြန်မာပြည်ကိုတော့ တစ်နှစ် တစ်ခေါက်လောက်ပဲ အလည်လာတတ်ကြတယ်၊ ပြောရမယ်ဆိုရင် ခင်းကို ညှိမီက မွေးစားထားတဲ့ သဘောပေါ့’

သူ မေမေ့ရဲ့ ရေပက်မဝင် ရှင်းပြစကားများကြောင့် မသိမသာ ပြုံးလိုက်မိသည်။ ။

‘ဟဲ့ ... သမိုင်းဆက်၊ မင်း ဘာပြုံးတာလဲ၊ ညှိမီကပြော သေးတယ်၊ ဖိတ်ချင်းဖိတ် ကိုယ့်အိတ်ထဲဖိတ်တာ ပိုမကောင်းဘူးလားတဲ့ ...

ပြီးတော့ သားနဲ့ ခင်းကလည်း တော်တော်ကိုလိုက် ဖက်ညီတဲ့ စုံတွဲ ဖြစ်မှာ ’

‘မေမေက သူနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ သဘောတူတာလဲ’

‘အလိုတော် ... ကိုယ့်သားကို ဒီလို ငြင်းစရာမရှိတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးနဲ့ မေမေ သဘောတူတာ မှားလို့ လားကွယ်’

‘ငြင်းစရာ မရှိဘူး ဆိုတာတော့ မှန်ပါတယ်၊ မေမေ့အတွက် ငြင်းစရာမရှိပေမယ့် ကျွန်တော့်အတွက် ချစ်စရာကောင်းချင်မှ ကောင်းမှာ

လေ’

သူစကားအဆုံးမှာ မေမေမျက်စောင်းက သူ့ထံခိုင်းခနဲ ကျရောက်လာတော့သည်။ သူ ပန်းတွန့်ကာ ပြုံးရုံပြုံးနေမိပါသည်။

‘မင်းဟာလေ အနုပညာသမားလို့ မပြောရဘူး၊ တစ်ခုခုဆို နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် လျှောက်တွေးပြီး ပေါက်ကရ သီအိုရီတွေ ထုတ်ဖို့ လောက်ပဲ တတ်တယ် ...’

တကယ်ဆို သူက မော်ဒယ်လ်၊ မင်းသမီး၊ မင်းကလည်း The White Star Band မှာ Bass Guitar တီးတဲ့ သူ၊ နှစ်ယောက်လုံးက အနုပညာရပ်ဝန်းထဲမှာ တစ်ကဏ္ဍစီ ရပ်တည်နေကြတဲ့ သူတွေပဲ ...

ဒီလို စိတ်တူ၊ ကိုယ်တူ၊ ဝါသနာတူ၊ ရည်ရွယ်ချက်ချင်းတူတဲ့ သူမျိုး ဆုံဖို့ ဆိုတာ မလွယ်ဘူးလေ၊ မင်းကဘာတွေ မူနေတာလဲ’

‘မေမေကရော ကျွန်တော့်ကို ဘာလို့ စောစောစီးစီး မိန်းမယူဖို့ တိုက်တွန်းနေတာလဲ၊ ကျွန်တော့် ဝါသနာ၊ အနုပညာနဲ့ အေးအေးဆေးဆေး နေနေတဲ့ ဟာကို ...’

မေမေပြောတဲ့ ဝါသနာတူ၊ ရည်ရွယ်ချက်တူတာတွေကို ကျွန်တော် လက်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အချစ်ချင်းတူမှ ပေါင်းဖက်ဖို့ သင့်တော်တာ မဟုတ်ဘူး လား’

‘ဟဲ့ ... မင်း သူနဲ့ လူချင်းဆုံပြီးမှ ဒီစကားမျိုး ပြောပါလား၊ ထိပ်တိုက် မဆုံရသေးဘဲနဲ့ ချစ်မယ်၊ မချစ်ဘူး ဘာလို့ ကြိုဟစ်နေရတာလဲ’

‘မလိုပါဘူး မေမေရာ၊ ကျွန်တော် သူ့ကို နေ့တိုင်းလိုလို မမြင်ချင်မှ အဆုံး မြင်နေရတာ၊ ချစ်ချင်ရင် ချစ်မိတာ ကြာလှပေါ့၊ ကျောင်းက ဘော်ဒါတွေထဲမှာ တောင် သူ့ကို ကျူနေတဲ့ ကောင်တွေ တစ်ပုံကြီးပဲ’

‘နေစမ်းပါဦး၊ ခင်းလိုမိန်းကလေးမျိုးကိုတောင် အရေးမထားရအောင် မင်းမှာ ချစ်သူရှိနေလို့ လား’

‘ဟာဗျာ ... မေမေကလည်း ၊ ကျွန်တော် ရှိုးပွဲတွေမှာ ဂီတာတီးရမယ့်ကိစ္စ၊ သီချင်းရေးရမယ့်ကိစ္စ၊ ကျောင်းကို အပြေးအလွှား သွားတက်ရမယ့်ကိစ္စတွေနဲ့ တောင် တစ်ယောက်တည်း ဗျာများ နေရတာ ...

ဘယ်လိုလုပ် ရည်းစားထားချိန် ရမှာ လဲ၊ ခက်တာပဲ’

‘မသိဘူးလေ၊ မင်းက အချစ်အကြောင်းတွေ ဘာတွေ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လာပြောနေတာကိုး၊ ကဲပါ ... သမိုင်းရယ်၊ မင်း ခင်းကို နည်းနည်းလေးတော့ စိတ်ဝင်စားကြည့်လိုက်ပါ၊ နောက်မှ မင်း ကြိုက်သလို ဆုံးဖြတ်ပေါ့ ...

မေမေကတော့ မင်းတို့ နှစ်ယောက်ကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ နီးစပ်သွားစေချင်တယ်၊ ခင်းက မင်းနဲ့ အသင့်တော်ဆုံး မိန်းကလေးလို့ ထင်တယ်ကွယ်’

‘မေမေ ကျွန်တော့်ကို ဘယ်အချိန်တည်းက ကျိတ်ပြီး မိန်းမပေးစားချင်နေလဲ မသိဘူးနော်’

‘ကိုယ့်သားကို ကောင်းမွန်ရာ၊ သင့်တော်ရာလေးနဲ့ ဖြစ်စေချင်လို့ ပါသားရယ်၊ ညှိမီကတောင် ပြောနေသေးတယ်၊ ကလေးတွေ ကျောင်းပြီး အောင်တက်ပြီး သူတို့ ဝါသနာပါရာ အလုပ်တွေ လုပ်ကြပါစေဦးတဲ့ ၊ ပညာစုံပြီး တည်ငြိမ် ရင့်ကျက်တဲ့ အရွယ်တွေရောက်တော့မှ ဒီကိစ္စကို အကောင်အထည် ဖော်ကြမယ်တဲ့ ၊ အခုကြိုပြီး ဘွတ်ကင်လုပ်ထားတဲ့ သဘောပေါ့’

သူက ဒေါ်ညိုမီ ဆိုသော အမျိုးသမီးကြီးကိုပါ လူမမြင်ဖူးပါဘဲနှင့်

ကြိုပြီးစိတ်ပျက်သွားမိပါသည်။ ။ နံနက်ခင်းနေ့ခြည်ဟာ အဘက်ဘက်က အပြစ်ပြောစရာ မရှိအောင် ပြည့်စုံသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဆိုတာ သူ အပြည့်အဝ လက်ခံပါသည်။ ။

သို့သော် သူ့အတွက်တော့ ထိုမိန်းမဟာ သူ စိတ်ဝင်စားသော အခန်းကဏ္ဍတွေထဲမှာ ဘယ်တုန်းကမှ မပါဝင်ခဲ့ဖူးပါ။

အနုပညာသမားချင်း အတူတူ သူမရဲ့ အနုပညာစွမ်းရည်အပေါ် လေးစားမိပေမယ့် ဒါဟာ သာမန်စိတ်သဘောထားမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ။

နောက်ပြီး သူ့ရဲ့ ထူးဆန်းသော ခံယူချက်တစ်ခုမှာ အများက ရူးရူးမူးမူး စိတ်ဝင်စားခြင်းခံရသော နာမည်ကြီး Celebrity ပုဂ္ဂိုလ်များ အပေါ် သိပ်စိတ်ဝင်တစားမရှိခြင်းလှခြင်းဖြစ်သည်။ ။

သူ့ဝါသနာ ပြင်းပြမှုကြောင့်သာ နာမည်ကြီး Band တစ်ခုမှာ Bass Guitar သမားအဖြစ် ဝံ့ဝံ့ကြွားကြွား နေရာရထားပေမယ့် အဲဒီနေရာအပေါ် သူ ဘယ်တုန်းကမှ မာန်တက်ဘဝင်မြင့်ခြင်း မရှိခဲ့။ ဖြစ်နိုင်လျှင် သူက အောင်မြင်မှုထက် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကြိုးစားနေမှုကိုသာ ပို၍ မက်မောခုံမင်တတ်ခဲ့သည်။ ။

‘ဟဲ့ ... သား၊ ဘာတွေ ငိုနေတာလဲ၊ ဒါပဲနော်၊ မေမေ ပြောထားတဲ့ ကိစ္စ သားခေါင်းထဲ ထည့်ထားဖို့ မမေ့နဲ့ ’

‘ကောင်းပြီလေ၊ မေမေ့ကိုလည်း ကျွန်တော် အပြစ်မပြောပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ယတိပြတ်ကြီး သဘောတူပါတယ်လို့ မပြောထားဘူးနော်...

ကျွန်တော် သူ့အပေါ် ချစ်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်’

‘ချစ်ပါ ... ချစ်ကြည့်ပါ မောင်မင်းကြီးသားရယ်၊ မင်းက ဘယ်နေရာ

မဆို ကိုယ့်စိတ်သဘောကိုပဲ ရှေ့တန်းတင်တတ်တာ၊ ကျုပ် မပြောချင် တော့ဘူး ... ဟွန်း’

‘ဟား ဟား ... ကဲပါ မေမေရာ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်သာ ကျန်းမာရေး ကောင်းအောင်နေပါ။ တော်ကြာ ကျွန်တော့် အတွက် ဟိုဟိုဒီဒီတွေ လျှောက်တွေးပေးနေရလို့ သွေးပြန် တိုးလာဦးမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား’

သူက သုန်မှုန်စူပုပ်နေသော မေမေမျက်နှာကိုကြည့်ပြီး စနောက်ကျီ စယ်ကာ ဂီတာအိတ်ဆွဲလျက် ကိုယ့်အခန်းထဲရှိရာ ဝင်လာခဲ့သည်။ ။

ချစ်ကြည့်မယ်လို့ သာ ပြောခဲ့ရတာ။

အချစ်ဆိုတာ ချစ်ကြည့်လို့ ရမယ့်အရာလို့ ဘယ်သူတွေ အဆိုတင်သွင်းခဲ့ဖူးပါလိမ့်။

ဟား ... အဲဒီအချစ်ရော၊ နံနက်ခင်းနေခြည် ဆိုတာရော အဝေးဆုံးကို ထွက်သွားစမ်းပါ။

ခုချိန်မှာ Show ပွဲမှ ပင်ပန်းခဲ့ရသမျှ အလုံးစုံ ဖြေချပြီး အိပ်ရေးဝဝအိပ်ပစ်လိုက်တာ အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်ထင်သည်။ ။

★